

KAFADAN KONTAKLAR

KIRLI VE MUTLU

Philip Ardagh

RESİMLEME

Axel Scheffler

bölüm 1

Kafadan Kontaklar Ailesi'ni Tanıyalım

Uyandığında Bay Grunt'ın başı karyolanın ayak ucunda, ayakları ise baş ucundaydı. Bay Grunt, yatağa ters girmiş olma ihtimalini hiç aklına getirmeden, gece birisinin gelip odayı tersine çevirdiğini düşündü.

Peki bunun için kimi suçladı dersiniz? Karısı Bayan Grunt'ı tabii!

Bay Grunt BURNUNDAN SOLUYARAK yatağın kenarına doğru uzandı ve birden kıllı, tombul parmaklarının arasında yumuşacık, tüylü bir şey hissetti. Tabii ya... Tarçın'ın kuyruğuydu bu!

Tarçın ismi sizi yanıltmasın çünkü Tarçın, sizin bildiğiniz tarçın değil. Büyük, turuncu renkli bir kedi şeklinde olmasına rağmen büyük, turuncu renkli bir kedi de değil aslına bakarsanız! Tarçın, bir kapı tamponudur, (diğer kapı tamponları gibi) içi talaşla dolu ve oldukça ağır bir kapı tamponu...

Bayan Grunt, bu eski püskü kediyi öyle severdi ki ne zaman bir tarafı yırtılsa içine taze talaş doldurması için kocasının başının etini yer dururdu. (Bay Grunt bunu yapmamakta diretecek olursa Bayan Grunt onun en sevdiği şapkasını alıp buzdolabının arkasına saklar ve dediğini yaptırana kadar da kocasına geri vermezdi.)

Bay Grunt debelenerek yataktan çıktıktan sonra paldır küldür pencereye doğru yürüdü. Yürürken de Tarçın'ın kuyruğunu karısının burnuna değdirdi.

Bilerek mi? Hayır, hayır. Tamamen yanlışlıkla!

Bayan Grunt patlamak üzere olan bir buhar kazanı gibi horluyordu. Aralık kalmış dudaklarının arasından çarpık çurpuk, yeşile çalan sarı dişleri görünüyordu. “Ne... Ne var?” dedi ağzından tükürükler saçarak. Şaşkın bir hâlde doğrulup oturdu. “Oyun mu oynuyorsun?!”

“Sana ders veriyorum, kadın!” diye homurdandı Bay Grunt, pencereyi açıp Tarçın’ı dışarı fırlatırken.

Bayan Grunt, tüm bu olup biteni şaşkınlık ve öfke dolu gözlerle izledi.

“Ders mi? Ne dersiymiş bu?”

(Bayan Grunt okuldayken derslerden nefret eder, bir tek fen derslerini severdi. O da patlamaları sevdiği içindi. Çoğu zaman bu patlamalara kendisi sebep olurdu zaten. Büyük çaplı patlamalar

her zaman çok hoşuna giderdi. Ama Bay Grunt’ın ona ders vermesi, sabahın köründe isteyeceği en son şeydi.)

Bayan Grunt, bacaklarını yatağın kenarından aşağı sarkıtıp yırtık pırtık tavşan terliklerini ayağına geçirdi.

“Ne dersi olduğunu hatırlamıyorum şimdi!” diye cevap verdi Bay Grunt. Gerçekten de hatırlamıyordu; daha doğrusu hatırlayamıyordu. “Kahvaltı istiyorum ben.”

(Ben genelde kahvaltı yapmam ancak sizin de çevrenizde, kahvaltının günün en önemli öğünü olduğunu söyleyen insanlar vardır mutlaka. Ama emin olun, bunu söyleyenler Kafadan Kontaklar Ailesi'nin kahvaltıda ne yediğini bilselerdi asla onlarla birlikte kahvaltı etmek istemezlerdi.)

“O zaman git, kahvaltı HAZIRLA,” diye çıkıştı Bayan Grunt homurdanarak.

“Ama sıra sende!” diye üstelendi Bay Grunt. “Dün sabah o leziz porsuk lapasını yapan ben değil miydim?”

(Kafadan Kontaklar Ailesi, yemeklerini çoğunlukla yolda buldukları ezik büzük şeylerden yapar. Örneğin; pestili çıkmış sincaplar onların spesiyallerindendir. Ama bununla kalsa iyi... Eski araba lastikleri bile –üzerine bir tutam tuz biber serpilirse– onlara göre fena değildir.)

“Lapa değil, YAHNİYDİ o,” diye homurdandı Bayan Grunt. “Hem onu öğle yemeği için yapmıştın, kahvaltı için değil! YANİ SIRA SENDE.”

Bay Grunt tuhaf sesler çıkararak isteksizce homurdandı: “Uuffff!”

